

[Socialministeren.]

lejlighed til at udtrykke min misbilligelse af de herskende tilstande, f. eks. gennem en offentliggørelse af, hvor mange familier der årligt rammes af institutionsanbringelsens nødvendighed, fordi de ikke har kunnet anvises en bolig.

Hertil vil jeg gerne først sige, at spørgsmål om boligadministration jo ikke hører under mig.

Men dernæst vil jeg da gerne udtale, at jeg er enig i, at der ikke bør gøres forskel i administrationen, og naturligvis heller ikke når der er tale om udlejning af boliger.

Efter hvad der er blevet oplyst for mig, er forholdene for udlejning af lejligheder imidlertid lidt forskellige, alt efter om det drejer sig om lejligheder i det almennyttige byggeri, i private udlejningsejendomme eller i ejendomme, der tilhører kommunen.

For lejligheder i almennyttigt byggeri gælder, at der er fastsat helt generelle bestemmelser om udlejning af disse lejligheder, og efter disse bestemmelser skal ledige lejligheder stilles til rådighed for boligsøgende, som efter deres husstandsstørrelse og sammensætning har særligt behov for sådanne boliger. Der er endvidere fastsat generelle krav med hensyn til husstandsindkomsten som betingelse for fortrinsret til disse boliger. Reglerne herom findes i boligministeriets cirkulære af 30. juli 1970, hvor der også findes regler, der tilgodeser boligsøgende med lave indtægter.

Ved udlejning af lejligheder i private udlejningsejendomme og i ejendomme, der tilhører kommunen, stilles der ikke tilsvarende krav som nævnt for ejendomme, der tilhører de almennyttige boligselskab. De kommunale boliganvisningsudvalg skal — når de tager stilling til en ansøgning om godkendelse af en boligsøgende — alene konstatere, om de af boliganvisningsudvalgene stillede generelle krav til husstandens størrelse og sammensætning er opfyldt. Udvalgene kan derimod ikke stille krav med hensyn til den boligsøgendes indkomstforhold, således som det er tilfældet for det almennyttige boligbyggeri.

Der findes ikke i de gældende bestemmelser nærmere retningslinjer for, hvilke krav en kommune kan stille ved udlejning af lejligheder i ejendomme, der tilhører kommunen. Kommunale ejendomme er vel nok i

vidt omfang opført netop med henblik på at skabe mulighed for kommunen til at løse bl. a. husvildeproblemerne i kommunen, og på denne baggrund vil det vel nok være rimeligt at forudsætte, at kommunen ved tildeling af lejligheder i disse ejendomme i videst muligt omfang tilgodeser samme sociale hensyn, som der kræves ved udlejning af lejligheder i almennyttigt boligbyggeri. Jeg går da også ud fra, at kommunerne tilgodeser sådanne hensyn, men jeg har ikke mulighed for at udtale mig om fordelingen af kommunale lejligheder, herunder i hvilket omfang der eventuelt sker en sådan skæv social fordeling som påstået af hr. Kurt Brauer.

Jeg er enig med hr. Kurt Brauer i, at boligforholdene er en væsentlig forudsætning for enhver families sociale situation. Dårlige boligforhold er utvivlsomt i mange tilfælde baggrunden for, at en familie risikerer at blive opløst, således at f. eks. børn må anbringes uden for deres hjem og eventuelt på institution.

Når hr. Kurt Brauer i begrundelsen efterlyser tal for, hvor mange familier der årligt rammes af institutionsanbringelse, fordi de ikke har kunnet anvises bolig, kan jeg oplyse, at vi ikke har sådanne tal. Fra de senest foreliggende oplysninger ved vi imidlertid, at der pr. 31. marts 1972 var anbragt i alt 13.285 børn og unge uden for hjemmet. Heraf var en del anbragt i privat pleje, på kostskoler, i lære eller på anden måde, mens 5.907 var anbragt på børne- og ungdomshjem. Tallet på børn og unge anbragt på institution har heldigvis gennem de senere år vist en faldende tendens, mens til gengæld antallet af børn og unge anbragt i privat pleje er steget.

Vi ved endvidere, at antallet af anbringelser uden for eget hjem set over en 1 års periode senest — nemlig i 1971-72 — har ligget på knap 11.000. I mange af disse tilfælde må baggrunden for anbringelsen sikkert søges i dårlige boligforhold, men som nævnt foreligger der intet statistisk materiale til belysning af spørgsmålet.

Af *Kurt Brauer* til justitsministeren (8. august 1973):

„Er det med ministerens billigelse, at freldigt demonstrerende arbejdere er blevet fotograferet i Hadsund, og vil ministeren